

BARÁTOK LAPJA

III.évfolyam 12. szám 2020. december

Felföldi Lászlót pécsi megyéspüspökké nevezte ki Ferenc pápa

Őszentsége Ferenc pápa 2020. november 18-án Mons. Felföldi Lászlót, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye általános helynökét, a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya-társszékesegyház plébánosát pécsi megyéspüspökké nevezte ki.

Főtisztelendő Mons. Felföldi László Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, Geszterédén született 1961. február 4-én egy háromgyermekes család fiaként. Az általános iskolai tanulmányait követően a piaristák kecskeméti gimnáziumába járt (1975–1979), majd pedig elektroműszerész végzettséget szerzett Nyíregyházán (1979–1981). Ezt követően felvételt nyert az Egri Főegyházmegye papnövendékei közé, 1981 és 1986 között Egerben végezte filozófiai és teológiai tanulmányait.

1986. június 21-én szentelték pappá az Egri Főegyházmegye szolgálatára. Újfehértón

(1986–1988) és Egerben (1988–1990) szolgált segédlelkészként, majd a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye létrehozása után Nyíregyházán volt segédlelkész (1990–1996), püspöki titkár (1996–1998), irodaigazgató-helyettes (1998–2009), plébános a Debreceni Megtestesülés Plébánián (2003–2017), pasztorális helynök (2003–2015), a debreceni esperesi kerület esperese (2007–2017).

2015-től a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye általános helynöke. 2017-től az Egyházmegyei Lelkipásztori Intézet vezetője, a hitoktatás feladatának és az akolitusok csoportjának koordinátora, valamint a Nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya-társszékesegyház plébánosa.

Díjai, kitüntetései: pápai káplán 2000-ben; címzetes prépost 2011-ben. A debreceni városvezetés 2013-ban „Pro Urbe” díjban részesítette, 2016-ban pedig szülőfaluja díszpolgára lett.

Budapest, 2020. november 18.

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Titkársága.

Adventi idő – Felföldi László gondolatai

Felföldi László püspök úr még, mint a Magyarok Nagyasszonya-társszékesegyház plébánosaként megjelent adventi üzenetét szeretnénk ez úton plébániánk híveivel megosztani.

„Az adventi várakozás nem egy különleges idő az életünkben, hanem mindnyájunk sorsának a legmeghatározóbb kísérője... állandóan jelenlevő valósága. Életminőségünk, mondhatnám boldogságunk meghatározója, hogy mire és hogyan várakozunk. Tehetetlenül, szenvedve, vagy reményekkel és a cél eléréséért mindent megtéve éljük meg életünk szakaszait.

Mint a bölcseknek, nekünk is újra és újra feltűnik az Isten hívásának csillaga. Egy üzenet, egy gondolat, amely hív, vezet, hogy beteljesüljön életünk. De minden hívó fény között a legfontosabb és legfényesebb a karácsony csillaga: a csillag az Atyától származó jel, ami odavezeti a kereső napkeleti bölcseket a Megváltóhoz.

A karácsonyi csillag fénye ma is a Teremtő nagy erejű szavának megjelenítője: Legyen világosság! Legyen világosság bennem, a családomban, munkámban, egyházamban, országomban, az egész földön. Legyen a sötétből világos.

A betlehemi csillag: jel! Jeleket küld az Isten a teremtésben, a természetben, és küld Fiában. Aki észreveszi a csillagot, azt teszi, amit a bölcsek: nekivág! Nem fél a távolságtól és az úttól, nem fél elhagyni biztonságos otthonát és eddigi életét, mert lendületet és reményt nyer. Amíg az ember nem találja meg a maga csillagát, addig egy helyben topog, erői paragon hevernek, életkedve igen langyos. Az ember akkor tud élni, haladni, túrni, ha megtalálja Istentől kapott hivatását. Amit Isten előtti szeretetben teszek meg, vagy szenvedek át, az a hivatás.

A csillag előre vezet. Életünk vezércsillaga megy az időben, míg el nem jut az örökkévalóságig. Figyelő tekintetünket így elsősorban a jövőre, sőt az abszolút jövőre kell szegezzük, hogy

vezércsillagunk fényéből erőt merítve, mi is eljussunk az örökkévalóságba.”

„A diakónusi karizma segítség a gyógyításban” – interjú Dr. Kovács Tibor szerepappal

Szent Mór ünnepén állandó diakónusokat szentelt fel Dr. Udvardy György veszprémi érsek, pécsi apostoli kormányzó. A szerepapak interjúbán meséltek a szolgálattal kapcsolatos érzéseikről. Prof. Dr. Kovács Tibor, a Pécsi Tudományegyetem II.sz. Belgyógyászati Klinika és Diabetológiai, Nephrológiai Centrum egyetemi tanára osztja meg gondolatait.

Orvosból diakónus! Ez akár egy tanúságtevő írás

címe is lehetne, de most leginkább egy kijelentés, ami magát jellemzi. Hogy történt?

1990-ben kaptam meg az orvosi diplomámat és friss diplomával a II.sz. Belgyógyászati Klinikán kaptam állást (a volt Irgalmas Kórház épületében volt akkor a klinika). A régi falak között szinte tapintható volt az imádságos szellem. Amikor átköltöztünk a jelenlegi helyünkre a Pacsirta utcába, több kollégámmal együtt ide is áthoztuk keresztény/irgalmas szemléletünket, mely miatt néhai Lőrinc Sándor atya (Piusz templom nyugdíjas kisegítő lelkipásztora) már csak a „mindenszentek klinikájának” hívott bennünket... Mi tagadás, magunk is így éreztük. Ez a rövid történet is arról árulkodik, hogy mindig is vallásos emberként éltem. Mélyen hívő keresztény nagy családban nevelkedtem, négyen vagyunk testvérek. A nagyapai házban rendszeres vendégek voltak a pap barátai, illetve egyik nagybátyám bencés szerzetes. Öntudatra ébredésem óta számtalan szállal kötődöm Egyházunkhoz, ezért mindig egy folytonosság

jellemezte a hitéletemet, ez mind-mind meghatároz, akárcsak középiskolai tanulmányaim. Tizennégy éves koromban kerültem a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumba, ahol az eltöltött négy év tovább mélyítette hitemet, illetve ekkor a szerzetesek imádságain való részvételek során ivódott belém a zsoldárok, a zsolozsma világa, szeretete. A zártabb közösségi életforma és az otthon látott széles rokoni/baráti háló alakította ki bennem, hogy Pannonhalmáról elkerülve mindig kerestem a közösségeket.

Ilyen közösségek voltak a Székesegyházi Plébánia ifjúsági/egyetemista hittana a Szent Mór cserkészcsapat, a Mustármag közösség, de a Schönstatt családmozgalom család tréner képzése és a jegyeskurzusok is. Élete minden periódusában jelen van a közösség ereje.

Magától értetődő módon mindenhol és mindenkor kerestem az alkalmat arra, hogy része legyek egy közösségnek. Pannonhalma után Budapesten kezdtem az orvosi tanulmányaimat és ezzel párhuzamosan a zuglói Domonkos templom egyetemi hittan csoportjához csatlakoztam. Majd, amikor Pécsen folytattam az egyetemet, már a menyasszonyommal (későbbi feleségemmel) közösen Bíró László püspök atya (akkori püspöki titkár) egyetemi hittan órájára kezdtünk járni. Azóta több mint harminc év telt el, és ma is keresek.

Mit keres?

A szolgálatom!

Kérem, meséljen!

Amikor Pécsre költöztem rövidesen bekapcsolódtam a Székesegyházi Plébánia egyetemi hittan csoportjába. Néhány hónap után Bíró László atya megbízott egy hittanosokból alakult kiscsoport vezetésével. Mint Székesegyházi plébános kért meg középiskolai hittancsoport vezetésével. Ezt követően a plébánia cserkészcsapatát alapítottuk meg az akkori káplán, Pavlekovics Ferenc atya hathatós támogatásával. A Szent Mór cserkészcsapatnak 4

évig voltam parancsnoka. Az egyetemi tanulmányaim mellett végzett közösségi szolgálatok alapján fogalmazódott meg, hogy hitbéli tudásomat is rendszerezni, mélyíteni kell. Ezért kezdtem meg Dr. Szalai János atya által elindított egyházmegyei levelező hitoktató képzőt, mely valamilyen szempontból az újra induló Pécsi Hittudományi Főiskola előszobája volt. 1990. áprilisában megnősültem, három fiúnk és egy kislányunk született, ma már négy unokánk is van! Az egyre bővülő családuk és közösségek mellett bontakozott ki orvosi pályám. Ha úgy tetszik, végigjártam a számlárlétrát a rezidensi állástól az adjunktusi pozíción keresztül az egyetemi tanári kinevezésig. Orvosként, közösség vezetőként nagyon sok emberrel találkoztam, például egyházi személyekkel, szerzetesekkel és papokkal, akik közül többekkel közeli kapcsolatba kerültem. Így ismertem meg Dohány Zoltán atyát, aki a kisközösségünk tagja lett. Talán több mint tíz éve egy közös nyaraláson egy esti mélyebb vele való személyes beszélgetés során fogalmazódott meg bennem a nyitottság, a hívás a diakónusi szolgálatra. Amikor 2018 júniusában Udvardy püspök a paptestvéreknek írt körlevelében kérte, hogy aki diakónusi szolgálatra alkalmas jelöltet ismer, az jelezze feléje. Dohány Zoltán atyának eszébe jutott a mi korábbi beszélgetésünk és nekem szegezte a kérdést, hogy érzem-e még a hívást.

Mit válaszolt?

Azt, hogy a hívást érzem, de nem foglalkoztam ezzel az ominózus beszélgetés óta. Amennyiben a püspök atya alkalmasnak lát a jelen helyzetemben (mint egyetemi tanár, orvos, nagycsaládos közösségvezető), akkor nyitott szívvel jelentkezem a diakónusi szolgálatra. Nem volt könnyű feladat család és munka mellett teljesíteni a szentelést megelőző kétéves képzést! Persze paradox módon nem is ment volna egyedül. Az új életfeladatra készülve a feleségem is cipelte velem a terheket. Akinek bár voltak félelmei arra vonatkozóan, hogyan fogjuk ezt menedzselni, tudta, hogy egy régóta dédelgetett

álom megvalósításán dolgozom. Ilyen értelemben nem csupán a diakónus vállal szerepet a hívek szolgálatában hanem a családja is, azáltal, hogy igazodik az új menetrendhez. A házastársam, a házasságom fontosságára is utal, hogy jelmondatomnak azt az idézetet választottam, melyet 30 évvel ezelőtt az esküvői meghívónkra írtunk. Ez a mondat közös tapasztalatunk volt az udvarlásunk alatt, és úgy érzem most is kifejezi az én sajátos diakónusi lelkületemet: „Megismertük a szeretetet, amelyet Isten oltott belénk és hittünk benne.” (1 Jn 4, 16)

Több hét telt el a felszentelés óta. Ma hogyan gondol a szolgálatra?

Az a Jó Isten kegyelme, hogy idáig jutottam az életemben, hogy ennyi ajándékkal halmozott el, és bízom benne, hogy szerepapi szolgálatom során is vezetni fog. A diszpozícióm Pécs városára, azon belül is a Szent Ferenc plébániára terjed ki, amire nagy adományként tekintek. Örülök, hogy ezentúl még teljesebben segíthetem Dohány Zoltán atya munkáját. Egy szőlőműves inasaként én is tolhatom az Egyház szekérét! Ahogy a Szentírásban is olvassuk, a diakónus feladata, hogy támogassa a pap tevékenységét. Noha még nem látom tisztán, hogy ez milyen más cselekedetekben fog megmutatkozni, mint az adott szentségek kiszolgáltatása, de nem bánom, mert a Jó Isten ezt pontosan tudja és eszerint fog vezetni, ahogy eddig is. Csak azt tudom, hogy szolgálni akarom Őt egyházunkon keresztül! Az Ő még láthatóbb jele szeretnék lenni!

A betegek szolgálata is az emberek szolgálata...

Igen, és a diakónusi szolgálatban az ige és liturgiai szolgálat mellett hangsúlyos az embertársak szolgálata. A diakónusi lelkület már most is segít, hogy még jobban átérezzem a betegek, elesettek szenvedéseit. Udvardi érsek úr is utalt erre a szentelésünk alkalmával mondott homíliájában. Nap mint nap találkozom a szenvedéssel és halállal. Ez a tapasztalat is hozzájárult ahhoz, hogy megszülessen bennem a diakónusi szolgálatra

való vágy! De ez a megállapítás fordítva is helyes: nagy segítség a diakónusi karizma a gyógyításban!

Dr. Kovács Tibor 1966. március 26-án született Budapesten egy 4 gyermekes mélyen vallásos katolikus család 2. gyermekeként. Pestújhelyen nőtt fel. Középiskolába a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumba járt és ott érettségizett 1984-ben Pintér Ambrus atya osztályában. A budapesti orvosegyetemen kezdte meg tanulmányait, melyet 1986-tól Pécsen folytatott. 1990-ben házasságot kötött Dr. Rékási Zsuzsannával. Négy gyermekük született. Péter, Pál, Márton már családos emberek, Klára a Szent Mór Katolikus Iskolaközpont gimnáziumának tanulója. Eddig 4 unokája született.

Orvosi diplomáját 1990-ben kapta, azóta folyamatosan a Pécsi Tudományegyetem II.sz. Belgyógyászati Klinikáján szakorvosként dolgozik. Belgyógyászatból, nephrológiából, hipertóniából és diabetológiából szerzett képesítést. PhD fokozat megszerzése után habilitált. Oktató, kutató, gyógyító munkája elismeréseképp a köztársasági elnök 2016-ban egyetemi tanárrá nevezte ki.

Pécsre kerülésétől fogva, -1986-tól -vett részt a pécsi, elsősorban a Székesegyházi Plébánia közösségi életében. 1989-től 1993-ig – Ft. Bíró László plébánosi működése alatt- a székesegyházi Szent Mór cserkészcsapatának alapító parancsnoka volt. 1995-től 20 éven keresztül a székesegyház Mustármag közösségének, illetve alapítványának volt vezetője. Ft. Pavlekovics Ferenc plébánostól kapott először megbízatást áldoztatásra, illetve bevásztották az egyházközségi képviselőtestületbe. Feleségével elvégezte a Schönstatt családmozgalom 2 éves család tréner képzését. Rendszeresen tartanak jegyesoktatást. 2018-tól Ft. Dohány Zoltán plébános munkáját segíti a pécsi Szent Ferenc templomban.

Az évtizedek során az egyház körül végzett szolgálatok kapcsán fokozatosan fogalmazódott meg benne a vágy az egyházi szolgálatra, ezért

jelentkezett diakónus szolgálatra Udvardy György megyéspüspök felhívására. Főpásztora a Máriabesnyőn működő országos diakónus-képzőbe küldte. A képzésen 2018-20 között vett részt.

Szentségimádás

Az idei tanévben is megrendezésre került november 22.-én, diákjaink bevonásával megtartott szentségimádás. A Dohány Zoltán atya által celebrált ünnepélyes liturgikus cselekményen, ismét sok hívő vett részt és töltekezett lelkiileg. A latin nevén adoratio Sanctissimi Sacramentiként nevezett ünnep alatt az Oltáriszentségben jelen lévő Jézus Krisztus imádását értjük. A szentségimádás az Oltáriszentség kihelyezésével kezdődött. Ezt követte plébániánk három hitoktatójának elmélkedése. Mindhárom előadó, Brunner Anna, Dudás Ilona és Rang Henriett is, egy-egy eucharisztikus csoda felolvasásával kezdte gondolatát. Az előadások közötti csendben mindenkinek módjában állt elmélkedni a hallottakon. A szentségimádást az Oltáriszentség visszahelyezésével zárult. Előadóinknak ez úton is köszönjük az útravalóul kapott gondolatokat.

Szent Miklós? Mikulás? Mit is ünnepelünk december 6.-án?

Ki ne hallott volna a Mikuláról? Generációk óta várják gyerekek ezt a napot. Izgatottak, hogy vajon meglátogatja-e őket ez évben is a Mikulás. Mint gyakorló hitoktató, azonban egyre többször találkozom azzal a tendenciával, hogy a gyermekek összemoszák a médiák által kommunikált történeteket a valós eseményekkel. Ki is jön és mikor? Szent Miklós nem Lappföldön él és nem manók segítik, sőt nem is rénszarvasok repítette szánnal érkezik. Szomorúan konstatálják kis diákjaim, hogy akkor ők már nem is tudják ki is az a Mikulás.

Szent Miklós, akinek ünnepét halálának évfordulóján, december 6.-án ünnepeljük. Bár kevés hiteles történeti adat birtokában vagyunk

életét tekintve, annál több történetet ismerünk a szent püspök életéről. A hagyomány nagy tisztelettel beszél róla, talán az egyik legnépszerűbb szentünk. A 350 körül született myrai püspök alakjával a 13. századi Legenda Aureában találkozunk, mai ismereteinket is innen merítjük. E szerint, amikor Miklós megtudta, hogy az egyik szomszéd nagy szegénysége miatt nyilvánosházba akarja adni három lányát, a következőképpen segített rajtuk: éjnek idején a nyitott ablakon át bedobott egy erszény pénzt, és így először a legidősebb, majd hasonló „égből jött” segítségek után a másik két lány is tisztességgel férjhez mehetett. A ma ismert legenda három történetből kovácsolódott össze.

Megszámlálhatatlan azoknak a történeteknek a száma, amelyek a segíteni siető Miklósról szólnak, különösen gyerekek esetében. Keleten már a 6. századtól tisztelik a görög, majd szláv és orosz egyházban. A késő középkor óta személyét a tizennégy segítő szent közé sorolják.

Templomunkban immár szokássá vált, hogy december 6-án a 17 órai szentmisére eljön Szent Miklós püspök követe. A járványra, valamint a kialakult helyzetre való tekintettel az idei szentmisére azonban nem látogat el Szent Miklós püspök követe. A szentmisén megjelenő gyermekeket, azonban egy kis meglepetés várja.

Nevéhez fűződő imádsággal emlékezzünk meg idén róla: Irgalmas Istenünk, alázattal kérünk, Szent Miklós püspök közbenjárására engedd, hogy minden veszedelemben oltalmat találjunk nálad, és az üdvösség útján akadálytalanul haladjunk előre!

A Szentatya decemberi imaszándéka

Evangelizációs: Az imádságos életért

Imádkozzunk, hogy Jézus Krisztussal való személyes kapcsolatunkat Isten Igéje és imaéletünk táplálja.

IGENAPTÁR
2020. december

1. kedd: 1. adventi hét kedd
Iz 11,1-10 Zsolt 71 Lk 10,21-24

2. szerda: 1. adventi hét szerda
Iz 25,6-10a Zsolt 22 Mt 15,29-37

3. csütörtök: 1. adventi hét csütörtök
Iz 26,1-6 Zsolt 117 Mt 7,21.24-27
Emléknep: Xavéri Szent Ferenc, áldozópap

4. péntek: 1. adventi hét péntek
Iz 29,17-24 Zsolt 26 Mt 9,27-31
Választható emléknep: Damaszkuszi Szent János,
áldozópap és egyháztanító
Választható emléknep: Szent Borbála

5. szombat: 1. adventi hét szombat
Iz 30,19-21.23-26 Zsolt 146 Mt 9,35-10,1.6-8

6. vasárnap: Advent 2. vasárnapja
Iz 40,1-5.9-11 Zsolt 84 2Pét 3,8-14 Mk 1,1-8

7. hétfő: 2. adventi hét hétfő
Iz 35,1-10 Zsolt 84 Lk 5,17-26
Emléknep: Szent Ambrus, püspök és egyháztanító

8. kedd: A Boldogságos Szűz Mária szeplőtelen
fogantatása – FÜ
Ter 3,9-15.20 Zsolt 97 Ef 1,3-6.11-12 Lk 1,26-38

9. szerda: 2. adventi hét szerda
Iz 40,25-31 Zsolt 102 Mt 11,28-30
Választható emléknep: Szent Juan Diego
Cuauhtlatoatzin

10. csütörtök: 2. adventi hét csütörtök
Iz 41,13-20 Zsolt 144 Mt 11,11-15
Választható emléknep: A Loretoi Boldogságos Szűz
Mária

11. péntek: 2. adventi hét péntek
Iz 48,17-19 Zsolt 1 Mt 11,16-19
Választható emléknep: Szent I. Damazus, pápa

12. szombat: 2. adventi hét szombat
Sir 48,1-4.9-11 Zsolt 79 Mt 17,10-13
Választható emléknep: A Guadalupei Boldogságos
Szűz Mária

13. vasárnap: Advent 3. vasárnapja
Iz 61,1-2a.10-11 Lk 1 1Tessz 5,16-24 Jn 1,6-8;19-28

14. hétfő: 3. adventi hét hétfő
Szám 24,2-7.15-17a Zsolt 24 Mt 21,23-27
Emléknep: Keresztes Szent János áldozópap és
egyháztanító

15. kedd: 3. adventi hét kedd
Szof 3,1-2.9-13 33 Mt 21,28-32

Választható emléknep: Boldog Brenner János,
áldozópap és vértanú

16. szerda: 3. adventi hét szerda
Iz 45,6b-8.18.21b-25 Zsolt 84 Lk 7,19-23

17. csütörtök: Adventi köznapok - december 17.
Ter 49,2.8-10 Zsolt 71 Mt 1,1-17

18. péntek: Adventi köznapok - december 18.
Jer 23,5-8 Zsolt 71 Mt 1,18-24

19. szombat: Adventi köznapok - december 19.
Bír 13,2-7.24-25a Zsolt 70 Lk 1,5-25

20. vasárnap: Advent 4. vasárnapja
2Sám 7,1-5.8b-12.14a.16 Zsolt 88 Róm 16,25-27 Lk
1,26-38

21. hétfő: Adventi köznapok - december 21.
Én 2,8-14 v. Szof 3,14-18a Zsolt 32 Lk 1,39-45

22. kedd: Adventi köznapok - december 22.
1Sám 1,24-28 1Sám 2 Lk 1,46-56

23. szerda: Adventi köznapok - december 23.
Mal 3,1-4.23-24 Zsolt 24 Lk 1,57-66

24. csütörtök: Adventi köznapok - december 24.
2Sám 7,1-5.8b-12.14a.16 Zsolt 88 Lk 1,67-79

25. péntek: Urunk születése: Karácsony – Ünnepi mise
– FÜ
Iz 52,7-10 Zsolt 97 Zsid 1,1-6 Jn 1,1-18 röv.: Jn 1,1-
5.9-14

26. szombat: Szent István első vértanú – Ü
ApCsel 6,8-10;7,54-59 Zsolt 30 Mt 10,17-22

27. vasárnap: A Szent Család: Jézus, Mária és József
Sir 3,3-7.14-17a vagy Ter 15,1-6;21,1-3 Zsolt 127 Kol
3,12-21 vagy Zsid 11,8.11-12.17-19 Lk 2,22-40

28. hétfő: Aprószentek – Ü
1Jn 1,5–2,2 Zsolt 123 Mt 2,13-18

29. kedd: Karácsonyi idő - december 29.
1Jn 2,3-11 Zsolt 95 Lk 2,22-35

30. szerda: Karácsonyi idő - december 30.
1Jn 2,12-17 Zsolt 95 Lk 2,36-40

31. csütörtök: Karácsonyi idő - december 31.
1Jn 2,18-21 Zsolt 95 Jn 1,1-18

A Pécsi Ferences Plébánia kiadványa. Kereskedelmi
forgalomba nem kerül.

Felelős szerkesztő: Dohány Zoltán plébános

Tel.: 72/313-565

Honlap: [pecsi-ferences.github.io](https://github.com/pecsi-ferences)